

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za-oznanila plačuje se od četiristopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilski shod v Opatiji.

(Izvirno poročilo.)

V nedeljo, dne 24. t. m., popoldne bil je v Opatiji, v dvorani „Zore“ shod volilcev, katerega je sklical državni poslanec g. Spinčič, da poroča o svojem delovanju. Udeležba bila je povoljna, da-si je bil shod prekasno naznanjen, da-si je bil v sosednem Lovranu „semenj“ in v Opatiji sami ob isti uri — naključje ali ka-li? — javna tombola. Zbranih je bilo nad 50 odličnih mož iz vseh občin, celo iz jako oddaljenega gorenjega (Podgrajskega) okraja.

Predsednikom izbrani deželni poslanec gospod Slavoj Jenko predstavi vladnega komisarja pl. Manussi-ja, zahvali se za čast, katero so mu skazali volilci že ob času volitve in mu je bila že takrat kot predsedniku prilika povabiti jih, da izberejo v državni zbor moža, ki bode voljan in zmožen zastopati jih. So li pravo pogodili, prepričali bodo se iz poročila drž. poslanca, kateremu da besedo, da poroča o svojem delovanju.

Poslanec Spinčič poroča potem v daljšem govoru, katerega glavne poteze so bile:

Govornik najprej razloži pomen in korist takih shodov, ki do sedaj v nas niso bili navadni in preide na svoje delovanje v zmislu splošnosti. Omenja v prvi vrsti zborovanja v Trstu in shoda somišljenikov na Reki, kjer se je odločno povdarjalo, da nima vstopiti v Hohenwartov klub, nego delati na to, da se združijo vsi slovanski poslanci ali vsaj hrvatski in slovenski. A ko je prišel na Dunaj, bilo je njegovo prizadevanje brezuspešno, da-si so se posebno južni poslanci o tem posvetovali dva dni. Kajti bili so se že prejedločili ustopiti v „klub konservativcev“. Samo to je dosegel, da se je ustanovila hrvatsko-slovenska zveza z znanjo „izjavo“. Tej zvezi in torej tudi Hohenwartovemu klubu pridružil se je, prisiljen po razmerah, tudi on. A razni dogodki, posebno pa napad ministra Gautscha na Slovence, prisilili so ga, da je zopet izstopil. Pritrjeval je takrat odločnemu

govoru poslanca Šukljeja in pričakoval obečano zadoščenje. A to „veliko“ zadoščenje obstojalo je v tem, da se je nepriljubljeni okr glavar premestil iz jedne slovenske dežele v drugo hrvatsko-slovensko, da sta se rešili dve pritožbi zaradi koroških šol in obljubilo rešiti šolsko pritožbo iz Trsta. (To naj je „zadoščenje“?! Če se oseba okrajnega glavarja, kateri ostane sam po sebi itak nemogoč, premesti iz jednega kraja v drugi kraj in da se pravilne pritožbe, katere je itak rešiti po zakonu, sploh rešijo: to vzamejo slovenski poslanci za „zadoščenje“? Op. vredn.) Zato (!) so slovenski poslanci glasovali ne samo za druge točke proračuna, nego celo za proračun naučnega ministerstva! Govornik je torej izstopil iz one zveze in našel najizdatnejšo podporo pri zastopnikih češkega naroda za svoje delovanje, tičeče se posebnih razmer Istre. Do besede ni prišel, da-si je bil še kot član hrvatsko-slovenske zveze odločen za govornika pri adresni debati, ker te ni bilo. Omejiti moral se je torej na interpelacije zaradi istrskih razmer, posebno zaradi prvih in drugih državnozbornih volitev v zapadni Istri, o katerih govori obširneje. Pri teh udeležil se je tudi osebu, poučevaje narod, in dosel je, da je navzlic silnemu pritisku prišel vendar v zbor njegov prijatelj in somišljenik gosp. dr. Laginja. Njegove interpelacije so vedno podpisovali vsi mladočeski in nekateri hrvatski i slovenski poslanci, a na nobeno ni dobil odgovora. Zato je pred razstankom drž. zbora zopet interpeloval, zakaj se mu ne odgovarja. Odgovora pa še ni bilo. Morebiti je odgovor njegovo odpuščenje iz državne službe, katero se naslanja na agitacije v Poreškem okraju in na govore v Zagrebu. Govornik sklepa, izjavljajoč, da vse to ga ne bode motilo delati do zadnjega dihljaja v enakem zmislu za svoj narod hrvatski in slovenski.

Burno odobravanje je bilo za tem poročilom, katero so že prej mnogokrat pretrgali dobro-klici in ploskanje.

Pohvalno govorili so potem o poslančevem delovanju g. Vlah, duhovnik g. Štemberger in

dež. poslanec g. dr. Štanger, na katerega predlog se je izreklo drž. poslancu Spinčiču popolno priznanje in zahvala z željo, da bi tudi v bodoče tako deloval in ravnal.

Predsednik poslanec Jenko prečita še došle pozdrave, izjavlja, da državni poslanec ni deloval samo za Hrvate in Slovence, nego za idejo Habsburške dinastije, da torej sklepa zborovanje s pozivom, naj zbrani zakličejo cesarju trikratni „živio“. Zbor odzove se temu navdušeno in potem se zborovanje sklene.

V Ljubljani, 26. aprila.

Včerašnji „Slovenec“ nadaljuje svoje hujskanje zoper mestno hranilnico Ljubljansko. „Ordre de bataille“ nasprotne stranke je, da se mora, kolikor je v njenih močeh, oškodovati vsaka narodna četudi nepolitična naprava, kakor hitro pri nji sodelujejo slovenski možje, kateri nočejo trobiti v rog kranjskih „konservativcev“. Znamenja za to se množe čedalje bolj. Sedaj je izdana parola zoper denarni zavod Ljubljanskega mesta. Tu ima slučajno opraviti tudi g. notar Ivan Gogola, ima namreč pravico glasovanja v upravnem odboru in ravnateljstvu te hranilnice. Ker je pa gosp. notar tudi predsednik „Slovenskega društva“ in odgovorni urednik „Rodoljubov“, zato je začel „Slovenec“ rovat — ne proti njegovi osebi, tudi ne proti njegovi politični ulogi, ampak — proti mestni hranilnici sploh, proti temu narodnemu denarnemu zavodu kot takemu. To je skrajno nelogično in zato bi nihče, kdor naših razmer in „Slovenčevih“ prilepkov ne pozna, ne verjel, da more takšno rovanje uspešno biti. Toda, kako lovi „Slovenec“ svoje lahkoverne čitatelje? On piše: „mestna hranilnica Ljubljanska ne more biti nepristranska, ker je „dejanski vodja“ njen g. notar Gogola, ki je načelnik strankarskega političnega društva in urednik strankarskega lista. Notar Gogola — „dejanski vodja“ hranilnice? Čitatelji naši so se pač koj vprašali, kakó si je misliti takega „dejanskega vodjo“. Tudi mi smo se tako vprašali, še danes

LISTEK.

Levstikovi zbrani spisi.

Zvezka I. in II.: Poetije.

(Dalje.)

In kako ganljivo poučuje mladino, naj bode milosrdna tudi proti živalim; „Siničja tožba“ sega nam globlje v srce, nego vse propovedanje učiteljev in roditejev.

Siničja tožba.

Stoji učilna zidana,
Pred njo je stara jablana.

Ta jablana je votel pánj,
Sinica znosi gnezdo vánj.

Sinica zjutraj prileti,
Na šolskem ókni obsedi.

Na okni kljunček svoj odpre,
Takó prepevati začne:

„Poslušaj me, učitelj ti!
Kakó se pod teboj godí.“

„Vsi dečki tvoji me črté,
Povsod lové, povsod podé.“

„Zalezli moj so ptíčji rod,
Iz gnezda vrgli ga za plot.“

„Mladički tam pomrli so,
Óči svetlé saprli so.“

„Grdobe grde páglave!
Mastí ste vredni léskove.“

„Kdor v gnezdi ptíčice loví,
Ta v srci svojem priden ní!“

In kako zna Levstik celo znanstvenim resnicam prikrojiti prikladno poetiško obliko, dokazal je v „Ponočni rósi“ (I. 228).

Ponočna rosa.

Temà povsod je, vse molčí;

Počiva svet, narava spí.

Sopare le se shajajo,

In veli cvet napajajo;

Na travo kaplje sédajo

Ter tó in tó povedajo.

Da mine čas jim bolj spešnó,

Mej sábo govoré takó:

„Jaz zmzníla sem bila v sneg.

Neséna z burjo v strmi breg:

Vso zimo sem ležala tam,

Spomladi vstala spet k meglám.“ —

„Jaz pitje bila sem sladkó,“ —

„Zdravilo ustam jaz grenkó“ —

„Solzá sem iz očesa jaz

Siroti lezla na obráz.“ —

„Jaz lila sem denájnji dán

Po kmetskem lici v tók potán.“ —

„Nad peskom ribke še nocój

Igrale gibke so z menój.“ —

„Možá jaz krepkóúdnega

Pojila prej sem trudnega.“ —

„Dežjú sem jaz pomagála

In s hladom tla oblágala.“ —

„Molčíte naglo! Kaj bi tó?

Jaz mlínsko gnala sem koló.“ —

„Čemú je prazni vaš ropót?

Plavíla sem jaz parohód.“ —

To rekle so in še in še,

Na konci pozaspale vse;

A kadar so se vzbúdile,

Kakó so se začúdile,

Ker vsaka daleč v razen kraj

Prestavljeno se najde zdaj.

Kaj ne, če bi se nam vsaka vednostna resnica podajala v tako krasnih verzih, potem bi bilo učenje, ki nam večkrat prizadeva tolike preglavice, pač krasna zabava.

Tu sem zaporedoma navedel pesmi, o katerih pravi g. Levca tolmač, da je idejo Levstiku dal drug pesnik, a Levstik je od nje naredil svojo pesen; takih pesni je še več, katere so zložili in „Vrtcu“ poslali sicer drugi pesniki, toda Levstik je te pesni tako korenito prenaresnil, da jih je vedno za svoje štel, in tudi proti g. izdajatelju je večkrat izrečno poudarjal, rekoč: „Ti, ki vedno brskaš po naši literaturi, zapomni si, da so te pesmi moje, a da imajo tudi drugi svoj delež pri njih“ (I. 300). Tu moramo pesniku popolnoma pritegniti. Če je prvotna ideja izposojena, kaj za to? Da govorimo pripodobno z Levstikom samim (gl. „Zvon“ XI. 19), taka pesen je nov zvon od stare zvonovine. Tako so delali največji pesniki in umetniki sploh vseh

ne vemo, kje bi iskali kakega „dejanskega vodjo“ v Gogolovi osebi pri hranilnici, ker ga po njenem javno razglašenem statutu niti biti ne more. Mestna hranilnica ima upravni odbor in pa ravnateljstvo. Odbor šteje 20, ravnateljstvo pa 5 članov. Vse, kar mestna hranilnica sklene, sklep je ali v odboru ali v ravnateljski seji, torej odločuje vedno le večina glasov, nikdar pa g. Gogola sam, četudi je res član upravnega odbora in ravnateljstva. „Notar Gogola — dejanski vodja mestne hranilnice“, to je torej nemogoča stvar, in taka trditev je bedastoča, katero more izustiti le kak praznoglavi prvak „Kat. polit. društva“. Če se taki trditvi pridruži še „Slovenec“, mora že vedeti, da ima čitatelje, ki mu kaj takega tudi verjamejo, samo čudno je, da zanjo jamči g. urednik Žitnik, ki je bil do pred kratkim sam član upravnega odbora. Pa recimo, da bi gosp. Gogola pristranski ravnal pri hranilnici — kar pa ni navedeno, še manj pa dokazano glede kakega slučaja, in kar je tudi, kolikor mi moža poznamo, popolnem izključeno — potem še vedno smemo odločno vprašati: s káko pravico se trdi, da dela pristransko hranilnica kot zavod, zakaj se kritika ne obrača le proti posameznemu članu, če je kriv, zakaj se hoče izruvati ves ta denarni zavod? Tudi mi hočemo, da ta naš zavod ravná povse objektivno, jednako za vsakogar, kakor je ravnati denarnemu zavodu. Zato smo pričakovali mi in z nami vred pričakovalo je vse občinstvo, da bode mestna hranilnica takoj pozvala dra. Gregoriča, naj dokaže na posameznih slučajih „pristransko ravnanje“ njeno. Res se je sklenilo, da se doktor Gregorič takó pozove, in mi smo to objavili. Ali, glejte jih! „Slovenec“ vidi v tem, ker smo mi to objavili, zopet „pristranost“ hranilnice, češ, sklep je bil tajen in ni ga bilo objaviti. Za Boga svetega, zakaj naj bi bil ta sklep tajen ostal? Kaj ne, Vaš dr. Gregorič naj bi hranilnico javno obtoževal, hranilnica pa se ne bi smela javno braniti? Kaj ne, občinstvo naj bi poslušalo, kaj dr. Gregorič govori, zvedeti pa ne bi smelo, da vodstvo mestne hranilnice tudi ne molči, ampak da možato zahteva, naj dr. Gregorič podrobno dokaže svoja očitanja, če ne mu je obrekovalec? Kaže se, da Vi tajnosti prav iskreno želite. Mi pa dokazujemo, da se javnosti ne bojimo. Ta razlika je mej Vašo in našo taktiko! Dr. Gregorič ni za svoja očitanja, ko je govoril, navedel nič faktičnega, in isto tako tudi še včerajšnji „Slovenec“ nič faktičnega zapisati znal ni. To se znači torej le kot borba proti politični osebi in da je prav zelo ostudna, skrbel je „Slovenec“ s tem, da g. Gogoli nazadnje nekaj „kruha“ očita. Mi le to vemo, da g. Gogola, ki je sploh marljiv in vesten, kamor ga javno zaupanje posadi, marljivo in vestno opravlja tudi posle, kateri so mu odločeni pri mestni hranilnici. Da bi imel kaj „zaslúška“ zaradi tega, to je nam novica. On je javni c. kr. notar, in če nekatere stranke gredo k njemu, da jim napravi prošnje za hranilnico, je to tako gotovo in naravno, kakor je gotovo in naravno, da druge stranke gredo k drugim Ljubljanskim notarjem, ki prav tako sestavljajo uloge za hranilnico. Vsaka stranka napravi svoje dotične spise sama

časov in narodov. Da navedemo samo jeden vzgled; znano je, da je Goethe nekaterim svojih najlepših liriških poezij zajel idejo ali motiv iz narodne poezije. Saj pri pesniških, kakor pri drugih umotvorih temeljna misel ni nič važnejša, nego li oblika, v kateri jo spočne umetnik; kajti oblika je bistveni del umotvora. S tem smo se dotaknili važnega vprašanja o izvornosti Levstikovih poezij. Že Stritar je konstatoval Goethejev vpliv, Levec je zasledil razen tega Heinejev, Rückertov in Platenov vpliv. Mi smo že označili svoje stališče v tem vprašanju. Poleg tega treba pomisliti, da sorodnost mislij izvira večkrat iz sorodnosti človeškega mišljenja sploh in zlasti pesniškega. Za to imamo izvrsten vzgled v Levstiku samem. O „Božični pesni“ (II. 25) pravi Levčev tolmač: „Božična pesen“ močno spominja na Platenovo popevko „Die Christnacht“, o kateri bi mislil vsakdo, da je prouzročila to lepo slovensko pesen iz dijaške dobe pesnikove; a pesnik sam to oporeka. Levstik namreč v svoji doslej ne še natisnjeni kritiki Cegnarijevega „Pegama in Lambergarja“ piše tako: „Očitani so mu (namreč Levstiku), da je njegova „Božična“ po mislih jednake nemške poezije, katero je zložil Platen, in da je tudi v zunanji obliki podobna ji, kar se gotovo ne da tajiti; pa vendar pred očitanjem od Platenove pesmi še slišal ni.“ (Dalje prih.)

ali kjer koli boče, pri odvetnikih ali pa pri notarjih. In to če kaka stranka zaide tudi k g. notarju Gogoli, to je tisti „zaslužek“, katerega mora poštnjak „Slovenec“ razobešati mej — argumenti proti mestni hranilnici Ljubljanski! Sram Vas bodi! Narod Vas po vsem tem mora spoznati, še predno boste svoje pristaše prisilili, da si bodo ustavovernemško-liberalno „kranjsko hranilnico“ izvolili za najnovejšo — „katoliško podlago“!

Iz deželnega zbora isterskega.

(IX. sčja, dne 2. aprila 1892.)

Dr. Lius čita zapisnik, kateri se potrdi.

Posl. Mandić čita italijansko izjavo, s katero konstatuje, da so ga po svršetku VII. seje insultovali nekateri poslušalci iz galerije imenovaje ga „boja“. Zahteva, da se njegova izjava sprejme v današnji zapisnik.

Predsednik obžaluje dogodbo, a pravi, da se to ne more sprejeti v zapisnik.

Posl. Volarič čita italijansko izjavo, s katero konstatuje, da ga galerija, sledenč poslanca Wassermana, kateri ga je imenoval „bestia“, psuje, imenovaje ga „Buldogg“. Dalje, da je njemu in poslancema Mandiću in Stangerju, ki sta šla z njim, delavec na ulici zaklical: Maledetta razza! Tudi on zahteva, da se ta izjava sprejme v zapisnik.

Posl. „vitez“ Wassermann vitezko taji, da bi bil rekel „Bestia“. Trdi da je rekel „basta“. Manjšina, ki sedi poleg njega, odločno ugovarja. Dr. Dukič izjavlja, da je precej opozoril na to svojega soseda posl. Marinonija. Predsednik kriči. Dr. Amoroso predlaga prehod dnevn red. Predsednik govori o vsem mogočem, samo da bi izpričal Wassermana.

Posl. Jenko prosi besede. Predsednik mu je ne dovoli. Jenko zahteva besedo za osebno zadevo in prične citirati slično izjavo tudi v italijanskem jeziku. Predsednik kriči kakor besen. Jenko čita dalje. Predsednik odvzame mu besedo. Jenko ga ne razume in proči do konca izjavo, s katero konstatuje, da so v neke ulici delavci iz dveh delavnic njega, dr. Volariča in Seršiča — insultovali z razžaljivimi besedami. Zahteva tudi, da se izjava sprejme v zapisnik.

Dr. Costantini poroča o zakonske osnovi, po kateri bi bile nove delavske hiše oproščene raznih doklad na davke.

Dr. Fragiaco, župan Piranski, govori proti, ker da bi bile oškodovane občine.

Dr. Dukič ne bi bil govoril, da ni čul predgovornika, ki hoče zastopati korist občine, a ne ve, kaj se dogaja zadnjih 20 let. Četrty (delavski) stan ne bo zahteval samo pravic, nego tudi dela. Ako ga ne najde, priskočiti mu bode morale na pomoč država, dežela in občina. Bolje je torej odpustiti mu doklade, nego podpirati ga iz občinske blagajne.

Govore še vladni komisar Elushegg in posl. Stanić (katerega podpre Wassermann), Babuder in poročevalec.

Fragiacomov predlog za prehod na dnevni red ni podprt niti od jednega poslanca in torej ne pride v obravnavo. Zakon je sprejet v 2. in 3. čitanju.

Posl. dr. Fragiaco poroča o delovanju deželnega kulturnega sveta.

Govorita posl. Babuder in Stanić.

Potem dr. Volarič obsojuje delovanje tega sveta, ki gre le za tem, da Slovane uniči materialno in moralno.

Posl. Mandić izjavlja, da bode nekoliko opazil na to, kar so omenjali predgovorniki. Posl. Babuder predočil je žalostno stanje vinoreje. On zdihuje po onih časih, ko ni bilo filoksere, peronospore itd. Poskusilo se je, kakor drugod, z ameriškimi trtami, a ti poskusi niso imele zaželenega uspeha. Ako bode šlo tako dalje, vzdihovali bomo rekoč: Istra bila je vinorodna dežela. A tudi že sedanje razmere so jako nepovoljne, ker se ne more prodati vina. Kajti skoro gotovo je, da se bode Italija poslužila znane klavzule v pogodbi z Avstrijo, kar je prestrašilo trgovce in krčmarje, da nečjejo vina za nobeno ceno. A naš deželni kulturni svet je o svojem času izdelal spomenico, v kateri zagotavlja, da klavzula ne bode škodovala Istri! V bližnja bodočnosti skušili bomo, da bode ako škodovala. Govorniki večine pa o vsem tem molče. Posl. Stanić omenjal je filoksere in nevarnosti, v kateri smo. A ni omenjal, da je v deželnem kulturnem svetu staval dr. Vitezić predlog, naj bi vlada v nekako nadomestilo dovolila sejanje tabaka tudi na kvarnerskih otocih in da je deželni kulturni svet zavrgel ta predlog, kakor zavrne vsacega, ki se stavi od naših zastopnikov. — Dalje je dr. Stanić izrekel željo, da bi tajnik kulturnega sveta prepotoval deželo. A to ni samo želja, to je tožba, to je ostro karanje onega, ki ga vodi. Ker, ako tajnik ne pozna dežele, ne more svojih skušenj povsod uporabiti. Govoreč o vrtilih, omenjal je poslanec Babuder poleg Poreškega tudi Klanskega in Pazinskega. K temu pristavlja govornik, da se bode v Klani dosegel kak uspeh, ker se tam marljivo deluje, ne pa v Pazinu, kjer niti ne vedo, kje je ta vrt. Govornik se protivi predlogu dr. Fragiaco, kojega je staval v imenu

dotičnega odseka, da bi se namreč dajala posojila okrajnim zadrugam, ker bi taka posojila služila le v politične svrhe.

Ko še predsednik deželnega kulturnega sveta dr. Campelli odgovarja dru. Staniću, da dr. Hugues ni samo tajnik, nego v prvi vrsti ravnatelj kmetijske šole in da kot tak ne more potovati; in po končnem zagovoru poročevalca, vzame zbor poročilo na znanje in sprejme resolucije, predlagane po odboru. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. aprila.

Državni zbor.

Oficijozni list „Montags-Revue“ naznanja, da bode državni zbor tako dolgo zboroval, da bodo rešene vse za letoš doletene epredlog o regulaciji valute, a delegaciji da bodeta zborovali še pozno po leti ali pa celo šele na jesen. Konservativci avstrijski niso za zlato vrednoto nič posebno uneti in njih glasilo, Dunajski „Vaterland“ se upira vladni nameri kar najodločneje. Radovedni smo, kako se bode konservativna stranka v tem oziru vedla.

Mladočeške agitacije.

Mladočeško politično društvo v Slanem sklicalo je te dni shod ter povabilo tudi najodličnejše mladočeške poslance radikalne frakcije. Došli so dr. Edvard Gregor, potem Janda, grof Kounic, Krumbholz in Jindřich in bili naukušeno vsprejeti. Posl. Janda poročal je o mladočeškem delovanju v zadnjem zasedanju deželne zbor, za njim pa je govoril dr. Gregor in naglašal, da je ves narod pripravljen za boj, da si ohrani največje svetinje, eksistencijo in neodvisnost. Ta borba ni nova, kajti Nemci delujejo že od nekdaj na to, da bi uničili Čehe in s slovanško krvjo osvežili in pomladili oslabei svoj rod. Zato morajo tudi Slovani delati na to, da se združijo in s tega stališča je presoajati vso politično situacijo. Ako se Češka germanizuje, propade Avstrija. Vlada naj nas torej podpira, ne nam na ljubav, ampak Avstriji v hasen. Vlada pa postopa prav nasprotno. Tu velja stari rek, kogar boče Bog uničiti, tega oslepi. Dolžnost nam je, da ohranimo Avstrijo, našim otrokom pa kraljevisko Češko in Slovanstvo ne oziraje se na Nemce. Kdor hoče našo ljubezen, jo mora zaslužiti. Ako bode Avstrija z nami krivično ravnala, potem bomo vedeli kaj storiti. Prišli bodo časi, ko bode Avstrija našo ljubezen potrebovala. O punkcijah ni vredno govoriti, tudi o ustanovitvi sodišča v Teplici (Wekelsdorf) ne. To je morda posamen slučaj. Kdo je ž njim za norca postavljen, ali Čehi ali Nemci ali obe stranki, se še ne da povedati. Ako bode pa vlada izvrševala i nadalje punkcije, začela se bode najodločnejša opozicija. S tem, da smo odstranili punkcije, še nismo dosegli svojega smotra. Šele kadar bode kronan češki kralj, mogli bomo reči, da smo dosegli to, po čemer smo hrepeneli. To se pa bode gotovo zgodilo prej ali slej. Tudi glede Ogerske je bil silen odpor in vender so dosegli Madjari, kar so hoteli. Čehom ne kaže več, da se drže defenzivno, začeti je ofenzivno postopati, začeti najhujšo opozicijo. Složnost mej češkimi strankami je le mogoča, ako so smotri jednaki. Staročehov ni več galvanizovati, z Moravani bi bilo sicer govoriti, a dotlej ne, dokler sta Meznik in Fanderlik, vladna služabnika, še voditelja. S plemstvom se pa sploh ni vezati, ker ni narodno. Pogoj našemu obstanku je uveljavljanje češkega državnega prava. A kako to doseči? Abstinencija je nemogoča, ker bi Staročehi in Moravani ostali v državnem zboru; a treba jo je pripravljati. Nobeden občinski predstojnik naj ne prevzame funkcije, naročene mu od vlade. V Italijanih ni smel nihče pušiti avstrijskega tabaka. Na ta način bi izgubila Avstrija na leto 20 milijonov samo od Čehov, jaz Vam tega ne svetujem; ali premislite to stvar. Ako bi nihče ne staval v loterijo, bi Avstrija izgubila pa milijonov na leto. Jaz Vam tega ne svetujem, ali premislite to stvar. Ako bi ne kupovali iz inozemstva upeljanih stvari, izgubila bi Avstrija več milijonov carine. Jaz Vam tega ne svetujem, ali premislite si stvar. (Vladni zastopnik ni dovolil dalje govoriti.) S kratka, uporabimo vsa sredstva, da oživimo državno pravo. — Mladočeški deželni in državni poslanci imeli so sejo zaradi ustanovitve okrajnega sodišča v Teplici. Nekateri so predlagali, da je izstopiti iz državnega zbora, kar pa ni obveljalo. Ukrenilo se je staviti ostro interpelacijo o tej reči.

Vnanje države.

Srbski katolički.

Katoliški duhovniki srbski poslali so škofu Strossmayru, v katerega dijecezo spada Srbija, posebno spomenico, v kateri tožijo, da jim branijo oblastva srbska brati s. mašo in propovedovati povsod ondu, kjer ni posebnih katoliških cerkev. Srbska vlada deluje že dolgo na to, da bi se Srbija ločila od Djakovarske vladikovine ter z rimsko kurijo sklenila poseben konkordat.

Bolgarski dinamitarji.

Brzjojavna poročila iz Sofije jemati je vedno le „cum grano salis“, kajti bolgarski inspiratorji imajo jako bujno fantazijo. Te dni se zopet poroča, da je

bolgarsko redarstvo našlo v Ruščuku pri nekem Armencu Garabetu, čigar intimne zveze v bolgarskimi emigranti so notorične, štirinajst z dinamitom in drugimi razstrelivi napolnjenih bomb. Ne-katere teh bomb so bile namenjene v Carigrad, in sicer za atentat na sultana, z drugimi pa so hoteli bolgarski emigranti razstreliti Ferdinanda Koburžana konak v Sofiji. — Poročilo, da je kdo nameraval atentat na turškega sultana, je malo verjetno, bržkone si je vse to izmislila sedanja bolgarska vlada z namenom, ugnati sultana v kozji rog, da bi proti bolgarskim emigrantom ne bil več popučen, ampak trd in neizprosni, kar bi bilo Koburžanu in Stambulovu v veliko hasen.

Dopisi.

Iz Št. Jurija ob južni železnici, 25. aprila. [Izv. dop.] Vsacega rodoljuba mora vzradostiti veselo in živo gibanje slovenskega naroda na Spodnjem Štajarskem. Dolgo so nas uspešno tlačili, a sedaj imajo izdaten odpor; naš narod je prebujen, on se zaveda svojih pravic ter si jih ne da več kratiti. Kako prijazni so nam sinovi „kulturnega naroda“ kaže pač najbolj sklep štajarskega deželnega zbora, po katerem naj bi dobivali učitelji slovenskih šol nagrade za posebno marljivo poučevanje v nemščini. Pa le delajte naprej! Upamo, da naše učitelstvo ne bo iskalo „judeževih grošev“. Tudi je gotovo, da dokler je našo ljudstvo zavedno, nemške spletke ne bodo mnogo koristile. In da je naš narod čedalje bolj zaveden, kaže se vedno bolj. Posebno se to vidi na velikem zanimanju za našo šolsko „družbo sv. Cirila in Metoda“. Mnogo podružnic se je že osnovalo na Štajarskem in upamo, da jih bo vedno več. Kakó zanimanje za to družbo mej našim narodom raste, pokazalo nam je zopet zborovanje moške podružnice v Št. Juriji ob južni železnici. Zborovalo se je dne 24. t. m. zvečer v gostilni gosp. Podgorška „pri lestnem Jožetu“. Ljudstva se je mnogo zbralo od blizu in daleč; počastili so nas tudi narodni Celjani in Šmarčanje. Hvala vrlim rodoljubom za njihovo požrtvovalnost! Hvala tudi cenjenemu gostu iz Ljubljane! Podružnični predsednik g. Fran Pisanec je pozdravil navzočne ter povdarjal veselo dejstvo, da je v preteklem letu podružnica dobila tovarišico — žensko podružnico. Iz blagajnikovega poročila smo povzeli, da je imela podružnica v preteklem letu nad 47 gld. dohodkov. Pri zborovanju se je nabralo letnine za stare in nove ude nad 50 gld., torej napredek od lanskega leta. Nekaj se je tudi skupilo za družbeno knjigo „Vodnikove pesmi“. S prodajanjem sta se trudila gg. dr. Treo in Fr. Praunseis ml. Hvala jima! Pri volitvi novega odbora je bil jednoglasno voljen stari odbor, samo radi izstopa nekaterih odborikov so bili voljeni novi; tako je na mesto gospoda Jarca, ki se je preselil v Braslovče, bil voljen g. Fr. Praunseis ml. tajnikom. Vrli Celjani in Šmarčanje so z lepim petjem razveseljevali zbrano družbo ter jo navduševali pozno v noč. Moramo reči, da so nam Celjani in Šmarčanje zvesti gosti pri vsaki narodni veselici, za kar smo jim hvalo dolžni; gotovo bi nas tudi podpirali, ko bi kdaj hoteli osnovati kako čitalnico ali kaj sličnega. Bomo kdaj prišli v Št. Juriji do tega? Dal Bog!

— k —

Mestne volitve Ljubljanske.

Kandidatje „Slovenskega društva“ za bližnje dopolnilne volitve v občinski svet Ljubljanski so in sicer:

Za II. volilni razred,

ki voli dne 27. t. m., gospodje:

dr. Majaron Danilo, odvet. kandidat;

Senekovič Andrej, c. kr. gimnazijski ravnatelj;

Svetek Anton, c. kr. računski revident;

Šubic Ivan, c. kr. obrtne strokovne šole ravnatelj.

Za I. volilni razred,

ki voli dne 29. t. m., gospodje:

Knez Ivan, posestnik in trgovec;

Murnik Ivan, cesarski svetnik, dež. odbornik i. t. d.;

Ravnikar Fran, deželni knjigovodja;

Teršek Fran, posestnik.

Domače stvari.

— (Čitalnica Ljubljanska) se preseli prve dni prihodnjega meseca v svoje nove prostore na Turjaškem trgu. Da se primerno poslovi od sedanjih prostorov, priredi še prihodnji četrtek, to je dne 28. t. m., v gostilniških prostorih, društveni večer z vojaško godbo, h kateremu imajo prost vstop društveniki in prijatelji društva. Odbor pričakuje, da bo ta večer prav dobro obiskan, tem bolje, ker je posvečen slovesu od prostorov, v katerih je bivalo društvo skoro trideset let v dobrih in hudih časih, od prostorov, v katerih se je izvršil velik del Ljubljanske društvene zgodovine. — Zberimo se torej še zadnjikrat in zberimo se v trdni nadi, da se bomo kmalo preselili v prepotrebni „Narodni Dom“!

— (Odlikovanje.) Kakor se nam brzo-zavlja z Dunaja, dobil je Ljubljanske višje gimnazije šolski sluga Franzl srebrni križec za zasluge.

— (Iz c. kr. deželnega zdravstvenega sveta za Kranjsko.) Pravimi člani c. kr. deželnega zdravstvenega sveta za Kranjsko imenovani so po ministerskem predsedniku kot voditelju ministerstva notranjih stvari za dobo treh let gg.: ces. svetnik in kaznilniški zdravnik dr. Adolf Eisl, c. kr. okrajni zdravnik dr. Jožef Kapler, c. kr. vladni svetnik dr. Alojzij Valenta pl. Marchthurn, profesor porodništva in direktor dež. dobroteljskih zavodov in primarij dež. bolnice Ljubljanske dr. Jožef Dornig.

— (Poročila sta) se danes dopoldne v tukajšnji cerkvi oo. frančiškanov drž. pravdnika namestnik in državni poslanec gosp. dr. Andrej Ferjančič ter gospodična Julija Lenarčičeva, sestra deželnega poslanca gosp. Josipa Lenarčiča na Vrhniki. Rodoljubni nevesti, katera je večkrat prijazno sodelovala s petjem pri narodnih koncertih, poklonila se je včeraj deputacija pevskega zbora „Glasbene Matice“, da jej čestita in izroči v spomin šopek cvetja s trakovi. Večje število narodnih pevcev pa je vrhu tega včeraj ob 9. uri zvečer pelo nevesti podoknico. Videti je torej, da novoporočenca spremlja mnogo najlepših simpatij v novo jima življenje. Vse najbolje tudi od naše strani!

— (Upravno poročilo državnih železnic) za l. 1891 omenja spremembo v organizaciji vsled razširjenega delokroga. Koncem l. 1891 bilo je 7132 kilometrov državnih železnic, za 128 kilometrov več nego leto poprej. Personalni status znašal je 19.044. Nesreč bilo je 6, pri katerih sta bila 2 mrtva in 31 ranjenih. Vseh dohodkov bilo je 68.475 001 gld., to je za 706.712 gld. več nego prejšnje leto. Osební promet pomnožil se je za blizu 6 milijonov. Skupni stroški znašajo 47.445.185 gld., to je za 3.765.925 gld. več nego prejšnje leto.

— (Ogenj.) Piše se nam iz Trebnjega dne 25. t. m.: Včeraj popoldne ob 5 uri je bila naša vas v silnem strahu. „Pri Zoretovih na podu (najuevarnejši kraj za požar) gori“ razlegalo se je strahovito po vsi vasi. Člani našega vrlega društva bili so takoj na lici mesta in le tem in nekaterim drugim zahvaliti se je, da so ogenj zadušili o pravem času, kajti le par trenutkov in ogenj bi se bil ujel v streho. Pri tako veliki sapi, kakor je bila včeraj, pogorelo bi ne bilo le to poslopje, nego tudi vse druge sosedne če ne tudi vse druge vaške hiše, ki so s slamo krite. Urno delovanje gasilnega društva je tu pač veliko tisočakov otelo, ne le domačinom samim, nego tudi različnim zavarovalnim društvom, pri katerih so poslopja zavarovana in bi bila gotovo žrtva nesreče. Zažgali so baje mali otroci igraje se na podu z vžigalicami. Roditelji, pazite vendar na otroke in spravljajte vžigalice na tak kraj, kjer jih otroci ne bodo dosegli mogli!

— (Proti koroškimi Slovincem.) Po odloku vojnega ministerstva se je pri 7. pešpolku baron Khevenhüller odpravila slovenščina kot drugi polkovni jezik. Ta odlok zdi se nam važen v dvojnem oziru. Prvič kaže, da je dozdej morala biti potreba slovenščino imeti za polkovni jezik v polku, v katerem brez dvojnega služi mnogo slovenskih sinov. Drugič pa kaže, da se na merodajnem mestu ne zdi več potrebno ozirati se še na dalje pri tem polku tudi na drugi deželni jezik koroški. Je li res morda slovenska mladina na Koroškem po nenaravno osnovanih šolah že tako ponemčena, da bi bil utemeljen odlok vojnega ministerstva? To bi bila žalostna svedočba, kakšen sad rodi sistematična germanizacija na Koroškem.

— (Pobegnil je) iz zapora v Beljaku 22letni odgnanec Michele Aspronaute iz Tirolov. Odvesti so ga imeli v Ljubljansko prisilno delavnico, a odtegnil se je začasno temu svojemu novemu poklicu in hoče uživati še nekaj časa zlato prostost, dokler ga ne zapazi policijsko oko.

— (Goriška moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) bode imela svoj letošnji občni zbor v nedeljo dne 1. maja ob 11. uri dopoldne v prostorih Goriške čitalnice. Dnevni red je običajni.

— (Tržaški „Sokol“) priredi dne 1. maja prvi društveni izlet na Opčino. Pri tem izletu imajo priti člani v društveni obleki in z novimi češkimi čepicami s kratkim sokolskim peresom. V kratkem namerava društvo prirediti javno telovadbo v Trstu.

— (Velik strah) prestali so prebivalci ulice „Via delle Becherie“ v Trstu predvčeršnjim proti sedmi uri zvečer. Razpočila se je plinovodna cev, plin se je vnel na ulici in plamen švigal je iz tal. Prebivalci tamošnjih hiš bali so se, da nastane kaka eksplozija in zavlada la je strašna zmešnjava, ki se je podela še le ko so prihiteli ognjegasci in delavci iz plinarne ter pogasili plamen in popravili škodo.

— (Strajk.) Delavci v kamnolomih pri sv. Ivanu v Tržaški okolici pričeli so včeraj zjutraj strajkati. Zahtevajo, da se jim zboljša plača in zmanjša število delavnih ur. Strajkujočih delavcev je kakih 100.

— (Kaznjenec skladatelj.) V moški kaznilnici v Kopru peli so te dni kaznjenci slovesno mašo, katero je zložil star kaznjenec, ki pa ni glasbenik po poklicu. Bil je prej natakar, v kaznilnici pa se bavi s strugarstvom. Še le v kaznilnici pridobil si je precejšno znanje o glasbi. Strokovnjaki, ki so čuli mašo, izrazili so se prav povoljno o nji in hvalijo posebno „Kyrie“, „Laudamus“ in „Credo“ kot popolnoma dobro uspele skladbe.

— (Poskušen umor.) V Bujah v Istri so zaprli 20letno Marijo Jaklin in jo izročili okrajnemu sodišču. Hotela je otrovati svojega brata Jožefa s strupom, ki je bil pripravljen, da se z njim usmrti domači pes. Priznala je baje, da se je hotela osvetiti nad bratom, ker jej je nasprotoval zaradi ženitve.

— (Osobne vesti.) Hrvatski pesnik gosp. Avgust Harambašić bil je promoviran te dni na Zagrebškem vseučilišču doktorjem prava.

— (Tiskovne razmere na Hrvatskem.) Zadnje številko „Prijatelja Naroda“ zaplenilo je državno pravdnistvo zaradi članka „Ruska“ v političnem razgledu. Sodnijska komisija 3 članov prišla je v uredništvo, pobrala vse rokopise in po kratkem zaslišanju dala odvesti v preiskovalni zapor odgovornega urednika g. Ign. Ranzingerja. — Nova izdaja lista bila je tudi ustavljena, ker je na njej še vedno bil imenovan kot odgovorni urednik gosp. Ranzinger, ki je v zaporu in torej toliko časa ne more biti odgovorni urednik, dokler traja preiskava. Zaradi tega prestopka bil je zaslišan pri okrajnem sodišču vodja Dioničke tiskarne Mile Maravič in obsojen na globo 200 goldinarjev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. aprila. Vest, da odstopi deželni predsednik Solnograški grof Sigismund Thun, se oporeka. Kot naslednik grofu Pacetu v Crnovcih namenjen je sekcijski predstojnik v ministerstvu notranjih stvari baron Plappart.

Sansibar 25. aprila. Standard javlja: Krvavi boji mej protestanti in katoliki trajejo dalje. Muhamedanci podpirajo katolike.

Peterburg 25. aprila. Car preselil se danes popoldne v Gačino.

Praga 26. aprila. Mladočeški poslanci prijavljajo manifest na češki narod v obrambo nevarnosti, katere utegnejo nastati po ravnanji vlade gledé razdelitve okrajev.

Atene 26. aprila. Avstrijska cesarica dospela inkognito zjutraj na krovu jahte Miramare. Podala se takoj v kraljevsko palačo, da poseti kraljevo obitelj.

Dunaj 26. aprila. V klubovi seji zjedinjene nemške levice izjavil minister Kuenburg, da deluje vlada na to, da dokonča do bodočega deželnega zbora ves operat o razdelitvi

okrajev ter da boje ustavila v prihodnji budget znesek za ustanovitev novih okrožnih sodišč v Trutnovu in Slanem. To dokazuje, da vlada namerava v okviru kompetence in z vsemi postavnimi sredstvi izvesti polagoma spravo, katero nikakor ne smatra pokopano (živahno odobravanje). Plener izrazil je zaupanje Kuenburgu. Klub sklenil resolucijo, poudarjajočo solidarnost klubovo z Nemci na Češkem.

Pariz 26. aprila. Restavrant Very, kjer je bil prijet anarhist Ravachol, razstrelili anarhisti včeraj ob 9. uri 40 minut zvečer. — Hotelierju Veryu razdrobljeni sta obe nogi; morali so ga amputirati. Izmej 11 navzočih oseb, žena in hči njegova in jeden gost težko ranjeni. Natarar Chevot, čigar žena tudi ranjena, je nepoškodovan. Mej eksplozijo zaklical nekdo: Živela anarhija. Policija ga zaprla. Dva tujca v kmetski obleki hotela prej najeti sobo, a se jima ni dala. Kakih 15 mimoidočih ranjenih. Vsi časniki poudarjajo nezadostnost policije in zahtevajo takoj reforme. Nekateri listi pravijo, da bi bilo vojno sodišče bolj umestno za anarhiste, nego pa porotniki. Govori se, da bo generalni prokurator predlagal, da se odgodi pravda proti Ravacholu, pričenska danes.

Razne vesti.

* (Žrtve hripe.) Višji štabni zdravnik doktor Sperling prijavil je v „Med. Wochenschrift“ zanimiv članek o žrtvah, katere je zahtevala hripa v Nemčiji l. 1889 in 1890. Umrlo je 66.300 oseb, 18.800 pa je bilo manj rojenih, nego je bilo pričakovati. Vsled hripe se je torej zmanjšalo prebivalstvo za okroglih 85.100 oseb.

* (Senzacionalni strajk.) Kakor poroča Pariški list „XIX Siècle“ hočejo „sergents de Ville“ (mestni redarji v Parizu) pričeti strajk, ako se jim ne zboljšajo dohodki še pred 1. majnikom. Izdali so baje razglas, v katerem pozivljajo vse tovariše, da se nobeden ne gane iz stražnice, ako se do 29. aprila ne usliši njih pravična terjatev. Če bodo delavci dne 1. maja demonstrirali na ulicah in motili javni mir, naj odgovornost prevzemo oni, ki neso hoteli ozirati se na prošnje redarjev. Novejša poročila pa naznanjajo, da so redarji že zopet opustili svojo namero.

* (Roparjeva smrt.) V Plovdivu izhajajoča „Balkanska Zora“ javlja, da so bolgarski orožniki ustrelili v rumeljskih gorah necega roparja, o katerem se sodi, da je znani junak železniške afere v Čerkesk'ju, ropar Atanasios. Glavo poslali so v Bargas na ogled, ker je v tamošnji jetnišnici zaprt jeden tovarišev Atanasija.

* (Telefon mej Evropo in Ameriko.) Bostonki elektrotehnik Gray namerava zvezati po telefonu Evropo z Ameriko. Da ne bode stvar predraga, namerava uporabiti železni kabel mestu običajnega bakrenega.

* (Adelina Patti.) slavna pevka, izgubila je svojega ljubljence, „Ricci“ imenovanega psička. V Chicagu izhajajoči dnevnik „Tribuna“ priobčil je poseben telegram o zadnjih trenutkih Riccijevih: „Ricci je ležal pred kaminom, zavrt v „fanelce“,

Patti pa mu je pevala toliko časa, da je onemogla, na to je rekla svojemu soprogu: Nicolini, pevaj ti, jaz ne morem več, in Nicolini je pel tako dolgo, da je Ricci poginil. Patti začela je bridko jokati, onesvestila se in ležala pet ur bolna v postelji. Riccijevo truplo bodo napažili. Patti imela je Riccija veliko let a vsega vkupe izdala zanj 35.000 dolarjev.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, za- znamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 2 škatljic se ne pošilja. 3 (42—6)

Jutri
jour-fixe slov. vseučiliščnikov.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 23. aprila.

Na Dunaji: 26, 27, 75, 33, 7.
V Gradci: 22, 30, 56, 1, 26.

Umrli so v Ljubljani:

22. aprila: Friderik Maloverh, železniški uradnik, 62 let, Dunajska cesta št. 21, plućnica. — Johana Sovinc, delavka, 21 let, Marije Terezije cesta št. 16, jetika.

23. aprila: Marlija Hribar, dekla, 75 let, Poljanska cesta št. 18, marasmus. — Franc Ziegler, stavbeni svetnik, 65 let, Igriške ulice št. 2, otrpnenje srca.

24. aprila: Friderika Gerstenmayr, poštnega kontrolorja vdova, 49 let, Cesarja Jožefa trg št. 8, hiba srčnih klopces.

25. aprila: Jarnej Zalar, gostač, 73 let, Rožne ulice št. 13, jetika.

V deželni bolnici:

23. aprila: Helena Verbočnik, delavka, 50 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. aprila	7. zjutraj	738.3 mm.	10.0° C	sl. vzh.	obl.	2.80 mm.
	2. popol.	735.7 mm.	10.5° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	733.0 mm.	8.4° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 9.7°, za 0.6° p. d. normalom.

Dunajska borza

dné 26 aprila t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 95.60	—	gld. 95.60
Srebrna renta	95.20	—	95.15
Zlata renta	110.75	—	110.85
5% marcna renta	100.60	—	100.60
Akcije narodne banke	1000.—	—	996.—
Kreditne akcije	323.—	—	321.25
London	119.80	—	119.80
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50	—	9.51
C. kr. cekini	5.65	—	5.65
Nemške marke	58.62 1/2	—	58.62 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 140	—	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	—	184
Ogerska zlata renta 4%	109	—	85
Ogerska papirna renta 5%	100	—	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 122	—	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	—	50
Kreditne srečke	100 gld. 193	—	50
Rudolfove srečke	10	—	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	149
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	241	—	—

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega in tolažilnega so-
čutja, kateri so nam došli mej boleznijo in o
smrti ljubljene soproga, oziroma očeta in tasta,
gospoda

Friderika Malaverh-a

potem za mnogobrojne krasne vence in za mnogo-
številno udeležbo pri sprevodu k poslednjemu po-
čitku, izrekamo vsem in vsakomur najsrčnejšo
zahvalo.

V Ljubljani, dné 26. aprila 1892.

(467)

Žalujoča rodbina.

Dečko

čvrst, pošten, slovenskega in nemškega jezika več v go-
voru in pisavi, vsprejme se takoj kot vajenec v mojo trgo-
vino mešanega blaga in deželnih pridelkov. Dečki iz Idrj-
skega okraja imajo prednost.

Jernej Lunaček,

(452—2)

trgovec v Travniku pri Rakeku.

Dr. Andrej Ferjančič

državnega pravdnika namestnik in državni
poslanec

Julija Ferjančič roj. Lenarčič

poročena. (471)

V Ljubljani, dné 26. aprila 1892.

Posebna naznanila se ne izdajajo.

Špargelje

vsak dan sproti odrezane, v zvežnjih po 5 kilogramov
prve vrste za pojedine gld. 2.50
pošilja frankovano in po poštenu povzetju **JOSIP**
STIEGLER, grajščinski oskrbnik v **St. Petru**
pri **Gorici**. (466—1)

Prostovoljna sodna dražba

posestva v Slovenski Bistrici, Ritosnoju in Črešnovcu.

C. kr. okrajno sodišče v Slovenski Bistrici naznanja:

Da se je na prošnjo kreditnega društva občinske hranilnice v Gradcu po gospodu dr. Kokoschinegg-u dovolila prostovoljna sodna dražba nekdanj Auer-jevih posestev ulož. št. 6 in 126 v katastralni občini Slovenska Bistrica, ulož. št. 60 v katastralni občini Ritosnoj, ulož. št. 358, 359, 380 v katastralni občini Črešnovec in se za izvršitev po vrsti in sicer v nastopnih skupinah:

I. skupina, posestva ulož. št. 6 in 126 v katastralni občini Slovenska Bistrica v dražbeni cenilni vrednosti 9785 gld. in 400 gld., vkupe 10.185 gld., za izklicno ceno 8500 gld.

II. skupina, posestvo ulož. št. 60 v katastralni občini Ritosnoj v dražbeni cenilni vrednosti 7848 gld. 10 kr., za izklicno ceno 3500 gld.

III. skupina, posestvo ulož. št. 358 v katastralni občini Črešnovec v dražbeni cenilni vrednosti 1125 gld., za izklicno ceno 1100 gld.

IV. skupina, posestvo ulož. št. 359 v katastralni občini Črešnovec v dražbeni cenilni vrednosti 940 gld., za izklicno ceno 900 gld.

V. skupina, posestvo ulož. št. 380 v katastralni občini Črešnovec v dražbeni cenilni vrednosti 525 gld., za izklicno ceno 500 gld. — določil samo jeden dražbeni rok na dan **11. majnika 1892**, predpoludne ob 10. uri, tusodno z dostavkom, da se bodo posamne skupine prodale samo za ali za več nego je izklicna cena, navedena ondu.

Dražbene pogoje, po katerih je zlasti vsak dražitelj, predno stavi ponudbo, dolžan oddati desetodstotno varščino sodnemu komisarju v roke, kakor tudi cenilni zapisnik moči je tusodno, kakor tudi pri kreditnem društvu občinske hranilnice v Gradcu upogledati, vsa druga pojasnila pa daje gospod dr. Gustav Kokoschinegg, dvorni in sodni odvetnik v Gradcu.

C. kr. okrajno sodišče v Slovenski Bistrici,

dné 14. aprila 1892.

(464—1)

Prostovoljna sodna dražba

posestva v Studencu.

C. kr. okrajno sodišče v Slovenski Bistrici naznanja:

Da se je na prošnjo kreditnega društva občinske hranilnice v Gradcu po gospodu dr. Kokoschinegg-u dovolila prostovoljna sodna dražba nekdanj Podpetschan-ovih posestev ulož. št. 52 in 53 v katastralni občini Studenec in se za izvršitev v nastopnih šestih skupinah, in sicer:

I. hiša k št. 37 v Studencu z zemljišči pri hiši in na brdu na Loki vse v katastralni občini Studenec v obsegu 5 oral 426 štirijaških sežnjev za izklicno ceno 8000 gld.;

II. travniki na Koščah v katastralni občini Studenec v obsegu 2 oral 625 štirijaških sežnjev za izklicno ceno 700 gld.;

III. travniki ob cesti iz Poličan v Studenec v katastralni občini Brezje v obsega 1485 štirijaških sežnjev za izklicno ceno 300 gld.;

IV. vinograd in posestvo v Dežnu, namreč hiša št. 83 z zemljišči na brdu Pleši v obsegu 3 oral 329 štirijaških sežnjev za izklicno ceno 1500 gld.;

V. vinograd in posestvo v Dežnu, namreč hiša št. 61 z zemljišči na brdu Rove v obsegu 5 oral 105 štirijaških sežnjev v izklicni ceni 1000 gld. in

VI. vinograd in posestvo pri Sv. Ani, obstoječe iz zemljišč v obsegu 1 orala 135 štirijaških sežnjev, za izklicno ceno 300 gld. — določil samo jeden dražbeni rok na dan **9. majnika 1892**, predpoludne ob 10. uri, na lici mesta v Studencu h. št. 27 s pristavkom, da se bodo posamne skupine prodale samo za ali za več nego je izklicna cena, navedena zgoraj.

Dražbene pogoje, po katerih je zlasti vsak dražitelj predno stavi ponudbo dolžan oddati 10% no varščino sodnemu komisarju v roke, kakor tudi cenilni zapisnik moči je tusodno, kakor tudi pri kreditnem društvu občinske hranilnice v Gradcu upogledati, vsa druga pojasnila pa daje g. dr. Gustav Kokoschinegg, dvorni in sodni odvetnik v Gradcu.

C. kr. okrajno sodišče v Slovenski Bistrici,

dné 14. aprila 1892.

(465—1)